

LA TRI FILIFERINI

EXISTIS olim yunino extreme bela, ma anke extreme ociema pri filifar. El hororis filifo. Malgre rezoni, exhorti, reprimandi da lua matro, el nultempe volis tushar filif-roto. Uldie lua matro, iracinte pro tanta obstino, batis el, e la bela yunino ploreskis lautege. Juste ye ta instanto, la rejino esis pretervehanta. El haltigis sua veturo, eniris la domo e questionis la matro pro quo el batis sua filio tante severe ke lua plorado audebis de la strado. La muliero shamis pri revelar l'ociemeso dil yunino e dicis:

— Me ne povas decidigar el livar sua spindelo. El volas filifar sencese, or me esas povra e ne povas furnisar ad el filaso.

La rejino respondis:

— Me diletas spektar filifo; nulo plu plezas a me kam la grondeto di filif-roto. Lasez vua filio venar en mea palaco. Me havas enorma linquanto, el povos filifar segunvole.

La matro joyis pri ta propozo, e la rejino forduktis la yunino. Kande li esis arivinta en la palaco, la rejino montris al yunino 3 chambri plenigita del sulo til la plafono per belega linfalaso.

— Filigez to omna, el dicis, e kande tu finabos la tasko, me donos a tu mea seniora filiulo kom spozo. Me nule egardos tua povreso, ma konsideros tua laboresemo kom doto suficanta.

La yunino dicis nulo, ma el pavoris interne, nam el ne sucesabus filigar tanta linamaso mem se el vivabus triacent yari e laborabus singladie del matino til la vespero. Kande el esis sola, el ploris e restis tale dum tri dii sen laborar irgo per sua dek fingri. La rejino rivenis ye la triesma dio e tre astonesis vidante ke nulo esas ja facita. La yunino ekuzis su dicante:

— Mea chagreno por livir mea matro impedis me komencar la tasko.

La rejino aceptis ta expliko, ma dicis al yunino:

— Oportas ke tu komencez morge. Kande la yunino esis itere sola, el su questionis pri quale el helpos su, e sideskis trublite an la fenestro. El vidis advenar tri mulieri de qui l'unesma havis pedo longa e plata ; la duesma havis la infra labio tante enorma ke ol pendis til sub la mentono ; la triesma havis polexo larjega. Li haltis avan la fenestro, levis la okuli al yunino e questionis lu pri quo igas lu trista. El explikis la kauzo di sua chagreno, e la tri mulieri ofris a lu sua helpo.

— Se tu promisas invitor ni a tua mariajo, li dicis, e se tu ne shamos prizentar ni kom tua kuzini ed ofrar a ni plaso an tua tablo, ni filigos tua filaso, e la tasko esos balde parfacita.

— Totkordie me promisas, el respondis, enirez do e quik laboreskez.

El enduktis la tri stranja mulieri ed instanlis li en l'unesma chambro, en qua li komencis filifar. L'unesma tirfiligis la stupo e pedagis la roto; la duesma humidigis la filo ; la triesma tordis e presis ol sur la tablo, e ye singla polexostroko di el, skeno de maxim tenua linfilo falis sur la planko-sulo. La yunino

celis del rejino la tri filiferi, e montris ad el, singlafoye kande el recevis lua vizito, la filo-quanto ja laborita. E la rejino facis multega laudi e gratuli. Kande l'unesma chambredo esis parfiligita, on entraprezis la duesma, pose la triesma, qui balde vakuigesis de filaso. Lore la tri mulieri foriris, pos dicir al yunino:

— Ne obliviez tua promiso, nam de to dependas tua honoro.

Pos ke la yunino montrabis al rejino la chambri vakuigita e l'ama-sego de filskeni, dio fixigesis por la mariajo. La princa fiancitulo aspektis ravisata da spozigor muliero tante habila ed agema, e laudis el multege. — Me havas tri kuzini, el dicis, e pro ke li esis tre bonfacema a me, me ne volas obliviar li en mea feliceso. Permisez do a me invitar li a nia mariajo ed ofrar a li plaso an nia tablo.

La princo e la rejino dicis:

— Ni povas refuzar a tu nulo.

Kande la festo mariajala esis komencinta, la tri mulieri arivis ceremonioze ornita, e la spozino dicis:

— Vi esas plezure aceptata, kara kuzini.

— Ha, dicis la princo, quale povis eventar ke tu, tante bela, havas parenti tante leda? E turnante su ad elta qua havis pedo longa e plata, il questionis el:

— Pro quo vu havas pedo tante longa e plata?

— Pro pedagir la filif-roto, el respondis ; pro pedagir la filif-roto.

Il pose turnis su al duesma, e dicis:

— Pro quo vu havas l'infra labio tante enorma?

— Pro humidigir la filo, el respondis; pro humidigir la filo.

Il fine questionis la triesma:

— Pro quo vu havas polexo tante larja?

— Pro tordir la filo, el respondis ; pro tordir la filo.

La princo, pavorigite, dicis:

— Ne plus ultempe de nun mea jolia spozo tushez filif-roto! Tale el liberigesis de ta odiegata okupo.

